

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"א ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּשָׂר אֶת דְּרָכֹוֹ עַל הָאָרֶץ.

תרגום לעברית

וְעָכְשׁוּ שְׂלֵא שָׁבוּ דוֹר הַמָּבוּל מֵהַ כְּתוּב? וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה, כָּאִשָּׁה
שֶׁנִּטְמָאָה וְהִסְתִּירָה פָּנֶיהָ מִבְּעָלָהּ. וּבְזֶמַן שֶׁמִּתְרַבִּים חֲטָאֵי בְּנֵי הָאָדָם בְּגִלּוּי, הָאָרֶץ שָׂמָה
פָּנֶיהָ כְּנִקְבָה שָׂאִין לָהּ בּוֹשָׁה מִכָּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כד) וְהָאָרֶץ חֲנֹפָה תַּחַת יִשְׁכִּיָּה.
וְעַל זֶה וַיֵּרָא כִּי נִשְׁחָתָה וַדָּאִי. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכֹוֹ עַל
הָאָרֶץ.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר אָזַל לְגַבִּיָּה דְּרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקּוֹנִיָּא חָמוּי. כִּיּוֹן דְּחָמָא לִיָּה אֶתְקִין
לִיָּה תּוֹפְסִיתָא (ס' א טופסיסא) דְּקוּמְרָא בְּמִטּוֹן דְּקוּלְפָּא וִיתִיבוּ. אָמַר לִיָּה חָמוּי אֶפְשָׁר
דְּשִׁמְעַת מַאֲבוּהָ הָאִי דְּכִתִּיב (איכה ב) עָשָׂה יְיָ אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִיָּמִי
קָדָם.

רַבִּי אֶלְעָזָר הֵלֵף אֶל רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקּוֹנִיא חֲמִיּוֹ. כִּיּוֹן שָׂרָאָה אוֹתוֹ, הִתְקִין לוֹ שְׂטִיחַ שֶׁל כֶּסֶף בְּמוֹטוֹת שֶׁל עֵץ, וַיֵּשְׁבוּ. אָמַר לוֹ חֲמִיּוֹ, אֲפָשָׁר שְׁשַׁמְעֵת מֵאֲבִיךָ זֶה שְׁכָתוֹב (איכה ב) עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם בַּעַצ אֲמָרְתוּ אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֹדֶם?

טקסט הזהור

אָמַר לִיהָ הֵא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרָא. בַּעַצ אֲמָרְתוּ, דְּבֹעַ פּוֹרְפִירָא דִּילִיהָ. אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֹדֶם, דִּהָא פּוֹרְפִירָא פְּקִידָא לָהּ מֵאֲנָוִן יוֹמֵי קִדְמָאֵי עֲלָאֵי, וּבִיּוֹמָא דְּאִתְחָרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא בְּזַע לָהּ. בְּגִין דִּהָאֵי פּוֹרְפִירָא אִיהִי יִקְרָא דִּילִיהָ וְתִיקוֹנָא דִּילִיהָ וּבְזַע לִיהָ.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, הֲרִי פִרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים, בַּעַצ אֲמָרְתוּ - שְׁקִרַע הָאֲדָרַת שְׁלוֹ. אֲשֶׁר צָוָה מִיָּמֵי קֹדֶם - שְׁהָרִי אוֹתָהּ הָאֲדָרַת צָוָה מֵאוֹתָם יָמִים רֵאשׁוֹנִים עֲלִיוֹנִים, וּבִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִרַּע אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁהָאֲדָרַת הַזֶּה הִיא כְּבוֹדוֹ וְתִקּוּנוֹ, וְקִרַּע אוֹתָהּ.

טקסט הזהור

אָמַר לִיהָ עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם. וְכִי מִלְכָּא חָשִׁיב (קודם) לְאַבְאָשָׁא לְבָנוֹי עַד לֹא יִיתוֹן לְמַחְסֵי. אָמַר לִיהָ לְמִלְכָּא דִּהוּהָ לִיהָ מָאן יִקְרָא, וּבְכָל יוֹמָא הוּהָ דְּחִיל עָלֶיהָ דְּלֹא יִתְבַּר וְהוּהָ מְסִתְפַּל בֵּיהּ וְתִקִּין בְּעֵינָיו. לְיוֹמִין אֲתָא בְּרִיָּה וְאַרְגִּזוּ לִיהָ לְמִלְכָּא, נָטַל מִלְכָּא הַהוּא מָאן יִקְרָא וְתִבְרָא לִיהָ. הֵדָא הוּא דְּכָתִיב עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם, וְכִי מִלְכָּא חוֹשֵׁב [קודם] לְהִרַע לְבָנוֹי עַד שֶׁלֹּא יָבֹאוּ לָח א!?

אָמַר לוֹ, (משל) לְמִלְכָּא שְׁהִיָּה לוֹ כְּלִי יִקְרָא, וּבְכָל יוֹם הִיָּה פּוֹחַד עָלָיו שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר וְהִיָּה מְסִתְפַּל בּוֹ וּמִצָּא חֵן בְּעֵינָיו. לְיָמִים בָּא בָנוּ וְהִרְגִּזוּ אֶת הַמִּלְכָּא. לָקַח הַמִּלְכָּא אוֹתוֹ כְּלִי יִקְרָא וְשִׁבְרָא אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

תא חזי, מן יומא דאתבני בי מקדשא הוה קודשא בריך הוא מסתפל ביה וחביב עליה סגי והוה דחיל עליהו דישאל דחטון ויחרב בי מקדשא. וכן בכל זמנא דהוה אתי לגבי בי מקדשא הוה לביש ההוא פורפירא. לבתר דגרמו חובין וארגיו קמי מלכא אתחרב בי מקדשא ובזע ההוא פורפירא (ד"א גריס הס ההוא פורפירא ואתחרב בי מקדשא) הינו דכתיב עשה יי אשר זמם.

תרגום לעברית

בא ראה, מיום שנבנה בית המקדש היה הקדוש ברוך הוא מסתפל בו וחביב עליו הרבה, והיה פוחד על ישראל שיחטאו ויחרב בית המקדש. וכן בכל פעם שהיה בא אצל בית המקדש, היה לובש אותה אדירת. אחר שגרמו החטאים והרגיו לפני המלך, נחרב בית המקדש וקרע אותה האדירת [קרע אותה האדירת ונחרב בית המקדש]. הינו שכתוב עשה ה' אשר זמם.

טקסט הזוהר

בצע אמרתו וגו' (האי אמרתו בקדמיתא יתבא בראש אמיר. והא אתעטרו עטרא לרישא ואילן נאה לפניו. ואיהי מימי קדם ודאי. וכדין עציבו קמיה בבתי בראי ודאי והן (ישעיה לג) אראלם צעקו חוצה. (ישעיה כב) ויקרא יי צבאות ביום ההוא וגו) הינו בזמנא דאתחריב בי מקדשא. אבל בזמנא אחרא לית חדוה קמי קודשא בריך הוא בזמנא דאתאבדו חייבי עלמא ואנון דארגיו קמיה הדא הוא דכתיב, (משלי יא) ובאבוד רשעים רנה. וכן בכל דרא ודרא דעביד דינא בחייבי עלמא. חדוה ותושבחתא קמי קודשא בריך הוא.

בַּצַּע אֲמָרְתוּ וְגו' [האמרתו הזו בתחלה ישבה בראש אמיר, והרי התעטרו עטרה לראש ואילן נאה לפניו, והיא מימי קדם ודאי, ואז עצבות לפניו בבתים החיצונים ודאי, (ישעיה לג) והן אראלם צעקו חצה, (שם כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא וגו']. הִינּוּ בְּזִמְנָן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אֲכַל בְּזִמְנָן אַחֲרַיִן חֲדָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּמוֹ זֶמֶן שְׂאוּכָדִים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם וְאוֹתָם שֶׁהִרְגִּיזוּ לִפְנֵינוּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (משלי יא) וּבֶאֱבֹד רִשְׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁעוֹשֶׂה דִין בְּרִשְׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדָה וְתִשְׁפַּחַת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

טקסט הזהיר

וְאִי תִימָא הָא תְּנִינָן דְּלִית חֲדָה קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד אִיהוּ עֲבִיד דִּינָא בְּחִיבָא. אֲלָא תָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְעֲבִיד דִּינָא בְּחִיבָא, חֲדָוּן וְתוֹשְׁבָתָן קָמִיהָ עַל דְּאִתְאֲבִידוּ מִעֲלָמָא. וְהִנֵּי מִיָּלִי כִּד מָטָא הֵהוּא זְמַנָּא (קִיג ב, קכא ב) דְּאוּרִיךְ לוֹן וְלֹא תֵאָכֵן לְגַבִּיהָ מְחוּבִייהוּ. אֲבָל אִי אִתְעֲבִיד בְּהוּ דִּינָא עַד לָא מָטָא זְמַנִּייהו, (ועד דלא אשתלים חובייהו, כמא דאת אמר, (בראשית טו)) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן הָאֱמוּרִי עַד הֵנָּה, כִּדִּין לִית חֲדָה קָמִיהָ וּבְאִישׁ קָמִיהָ עַל דְּאִתְאֲבִידוּ.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי שְׁנִינּוּ שְׂאִין חֲדָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין בְּרִשְׁעִים אֲלֵא? בֹּא רְאֵה, בְּשַׁעָה שֶׁנַּעֲשֶׂה דִין בְּרִשְׁעִים, חֲדָוּת וְתִשְׁבָּחוֹת לִפְנֵינוּ עַל שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִהָעוֹלָם. וְהַדְּבָרִים הַלָּלוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ אוֹתוֹ זֶמֶן שֶׁהִמָּתִין לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ אֵלָיו מִחֲטָאֵיהֶם. אֲבָל אִם נַעֲשֶׂה בָהֶם דִּין עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנָּם, [ועד] שֶׁלֹּא נִשְׁלַם חֲטָאָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן הָאֱמוּרִי עַד הֵנָּה, אֲזַי אִין חֲדָה לִפְנֵינוּ, וְרַע לִפְנֵינוּ עַל שֶׁנֶּאֱבָדוּ.

וְאִי תִימָא אִיהוּ עַד לָא מָטוּ זְמַנֵּיהּוּ אַמַּאי עֲבִיד בְּהוּ דִּינָא. אֶלָּא אֲנוּן גְּרָמִין בִּישָׁא לְגְרַמֵּיהּוּ. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא עֲבִיד בְּהוּ דִּינָא עַד לָא מָטָא זְמַנֵּיהּוּ. אֶלָּא בְּגִין דְּמִשְׁתַּתְּפִי בְּהַדֵּייהּוּ דִּישְׂרָאֵל לְאַבְאֲשָׁא לֹון. וּבְגִין כֶּךָ עֲבִיד בְּהוּ דִּינָא וְאוֹכִיד לֹון מַעְלָמָא בְּלָא זְמָנָא. וְדָא הוּא דְאַבְאִישׁ קַמִּיה. וּבְגִין כֶּךָ אֶטְבַּע מִצְרָאִי בְּיָמָא. וְאוֹכִיד שְׁנֵאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשֻׁפָּט. וְכֵן כָּלְהוּ. דְּהָא בְּגִינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל אֶתְאַבִּידוּ בְּלָא זְמָנָא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה עוֹשֶׂה בָּהֶם דִּין טָרָם שֶׁהֵגִיעַ זְמַנָּם? אֶלָּא הֵם גְּרָמוּ רַע לְעַצְמָם, שֶׁהָרִי הִקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה דִּין בְּטָרָם מֵגִיעַ זְמַנָּם, אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים עִם יִשְׂרָאֵל לְהַרַע לָהֶם, וְלָכֵן עוֹשֶׂה בָּהֶם דִּין וּמֵאַבְדָּם מֵהָעוֹלָם בְּלָא הַזְּמַן. וְזֶהוּ שָׂרַע לְפָנָיו. וְלָכֵן הִטְבִּיעַ מִצְרִים בָּיָם וְהֶאֱכִיד שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשֻׁפָּט, וְכֵן כָּלָם, שֶׁהָרִי מִשּׁוּם יִשְׂרָאֵל נֶאֱכָדוּ לְפָנָיו זְמַנָּם.

טקסט הזוהר

אֲבָל כִּד אֲשַׁתְּלִים זְמָנָא דְּאוּרִיךְ לֹון וְלָא תָבוּ. כִּדִּין חֲדוּה וְתוֹשְׁבַחְתָּא קַמִּיה עַל דְּאֶתְאַבִּידוּ מַעְלָמָא. בְּרַ בְּזְמָנָא דְּאֶתְחַרֵּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא. דְּאָף עַל גַּב דְּאֲשַׁתְּלִים זְמָנָא דְּלֵהוֹן דְּאַרְגִּיזוּ קַמִּיה, לָא הָוָה חֲדוּה קַמִּיה. וּמֵהֵהוּא זְמָנָא לָא הָוָה חֲדוּה לְעִילָא וְתַתָּא:

תרגום לעברית

אֲבָל כִּשְׁהַשְּׁלֵם הַזְּמַן שֶׁחִפָּה לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ, אָז חֲדוּה וְתוֹשְׁבַחְתָּא לְפָנָיו עַל שֶׁאֲכָדוּ מֵהָעוֹלָם, פָּרַט לַזְּמַן שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁאָף עַל גַּב שֶׁהַשְּׁלֵם הַזְּמַן שֶׁלָּהֶם שֶׁהִרְגִּיזוּ לְפָנָיו, לֹא הִיָּתָה חֲדוּה לְפָנָיו. וּמֵאוּתוֹ זְמַן לֹא הִיָּתָה חֲדוּה לְפָנָיו לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׂכַעָה אֲנֹכִי מִמָּטִיר עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר הִנִּי אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה מֵאִי עֲבִידַת־יְיָהוּ. אֵלֶּא אַרְבָּעִים יוֹם לְאַלְקָאָה חַיִּיבִי עֲלֵמָא וּכְתִיב, (דְּבָרִים כ"ה) אַרְבָּעִים יָכְנוּ לֹא יוֹסִיף, לִקְבֹּל אַרְבַּע סְטָרֵי עֲלֵמָא לְכָל חַד עֲשָׂרָה. בְּגִין דְּבַר נָשׁ מֵאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלֵמָא אֲתַבְּרִי. וְעַל דָּא וּמַחֲיִיתִי אֶת כָּל הַיָּקוּם. וְאַצְטְרִיף אַרְבָּעִים לְאַלְקָאָה וּלְאַתְמַחֲי עֲלֵמָא.

תרגום לעברית

כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׂכַעָה אֲנֹכִי מִמָּטִיר עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה הִלְלוּ, מַה מַּעֲשִׂיהֶם? אֵלֶּא אַרְבָּעִים יוֹם לְהִלְקוֹת רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, וּכְתוּב (דְּבָרִים כ"ה) אַרְבָּעִים יָכְנוּ לֹא יוֹסִיף, כִּנְגֹד אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם, לְכָל אֶחָד עֲשָׂרָה. מִשּׁוּם שֶׁבֶן אָדָם נִבְרָא מֵאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם, וְעַל זֶה וּמַחֲיִיתִי אֶת כָּל הַיָּקוּם. וְצָרִיף אַרְבָּעִים לְהִלְקוֹת וּלְמַחֲוֹת אֶת הָעוֹלָם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק הָוָה שְׂכִיחַ קָמִיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר לִיהּ הָאִי קָרָא (דְּקָאמְרִי) דְּכְתִיב וּתְשַׁחַת הָאָרֶץ

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק הָיָה מְצוּי לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ פֶּסוּק זֶה [שְׁאֵמְרוּ] שְׁכָתוּב וּתְשַׁחַת הָאָרֶץ לְפָנַי הָאֱלֹהִים. אִם בְּנֵי אָדָם חֲטָאוּ - הָאָרֶץ בְּמָה חֲטָאָה? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׁכָתוּב כִּי הַשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. כִּמוֹ זֶה, (וִיקְרָא י"ח) וּתְטַמֵּא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עוֹנָה עָלֶיהָ. אֵלֶּא בְנֵי אָדָם חֲטָאוּ. וְאִם תֵּאֲמַר, הָאָרֶץ בְּמָה? אֵלֶּא עַקַר הָאָרֶץ הֵם בְּנֵי הָאָדָם, וְהֵם מְשַׁחֲתִים אֶת הָאָרֶץ וְהִיא נִשְׁחָתֶת, וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁכָתוּב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הַשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכּוֹ עַל הָאָרֶץ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

